

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 2 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P. XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Gotowski

Protokolant Patrycja Madej

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2016 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. S.**

przeciwko **Č. P.'ovna A. S. z siedzibą w P., Oddział w Polsce**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2662,86 zł (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt sześć groszy) wraz z:

- ustawowymi odsetkami od kwoty 2435, 36 zł liczonymi za okres od dnia 16 grudnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- ustawowymi odsetkami od kwoty 227,50 zł liczonymi za okres od dnia 4 września 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

2. W pozostałym zakresie powództwo oddala

3. Kosztami procesu i kosztami sądowymi obciąża w 26,03 % pozwanego a w 73,97 % pozwanego pozostawiając szczegółowe rozliczenie kosztów referendarzowi sądowemu.

SSR Mariusz Gotowski

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 września 2014 r. powód M. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego Č. P.'ovna A. S. z siedzibą w P., Oddział w Polsce kwoty 10001 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie od dnia 16 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 227,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu na swoją rzecz. Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że dochodzi części odszkodowania za szkodę poniesioną przez S. i W. K. związanej z wypadkiem drogowym pojazdu stanowiącego ich współwłasność o numerze rejestracyjnym (...) z dnia 15 listopada 2013 r., którą zgłoszono pozwanemu tego samego dnia odszkodowanie wynika z umowy ubezpieczenia Autocasco zawartej w wariancie Casco Komfortowy. Powód nabył w drodze umowy cesji wierzytelność celem dochodzenia odszykowania przed sądem i z tego tytułu dochodzi odszykowania w imieniu własnym. Powód wskazał dalej, że początkowo wypłacono pozwanym kwotę 3849,30 zł, a następnie 4627,76 zł, co dało łącznie kwotę 8477,06 zł, powód wskazał, że na zlecenie poszkodowanych sporządził ekspertyzę, zgodnie z którą koszty naprawy pojazdu wynoszą 18 931,88 zł. Tym samym na dochodzoną

kwotę składa się różnica w wysokości 10 454, 82 zł, jednakże powód Dochodzi jedynie części odszkodowania w kwocie 10001 zł. Powód wskazał również, że dochodzi celowych i koniecznych kosztów ekspertyzy niezależnego rzeczoznawcy samochodowego albowiem były to wydatki niezbędne dla ustalenia wartości sporu . Powód dalej wskazał, że celem zawarcia umowy AC jest uzyskanie od zakładu ubezpieczeń odszkodowania pozwalającego na dokonanie naprawy pojazdu zgodnie z technologią producenta w razie zajścia zdarzenia określonego w umowie. Pozwany mając świadomość rozumienia przez poszkodowanych umowy ubezpieczenia autocasco jako ubezpieczenia szerokiego wprowadził konsumentów w błąd formułując postanowieniach OWU szereg zastrzeżeń dotyczących wysokości należnego odszykowania przecząc tym samym celowi zawartej umowy. zapisy pozwanego prowadząc do sytuacji, w której pozwany przerzuca ciężar likwidacji szkody na poszkodowanych albowiem partycypują oni w kosztach przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku. Wzorzec umowy AC jest sprzeczny z ideą umowy autocasco albowiem poszkodowany nie ma możliwości uzyskania pełnego odszykowania przed naprawą pojazdu, a w przypadku przeprowadzenia naprawy nie ma możliwości uzyskania odszkodowania pokrywającego szkodę. Zdaniem pozwanego pozwany w OWU AC nie wskazał czy § 16 ust. 6 pkt. pod pojęciem zakładów nieautoryzowanych rozumieć należy rozumieć zakłady nieautoryzowane działające poza S. naprawczą producenta pojazdu czy też należy rozumieć wyłączenie zakłady działające w sieci naprawczej zakładu ubezpieczeń, a może oba typy zakładów i na tej podstawie wyliczyć średnią. Pozwany w § 16 pkt. 2 nie wskazał również jak należy rozumieć definicję: „koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z ujętymi w systemie A. cenami części nowych, oryginalnych materiałów i części zamiennych, co do których producent tych części zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta pojazdu, a w razie takich materiałów i części – zgodnie z cenami nowych, oryginalnych części producenta pojazdu pomniejszonymi o 30 %. Powód wskazał, że poszkodowany nie ma możliwości stwierdzić jakich części dotyczy ten zapis. Dodatkowo powód wskazał że definicja części alternatywnych wprowadza poszkodowanego w błąd gdyż system ekspercki A. nie przewiduje do naprawy innych części niż oryginalne. Powód wskazał, że jego zdaniem niedozwolonymi klauzulami są: § 16 ust. 1 OWU, § 16 ust. 6 pkt. 1 OWU, § 16 ust. 6 pkt.2 OWU, § 16 ust. 6 pkt. 3 OWU.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że wypłacone już odszykowania w pełni wyczerpuje roszczenia poszkodowanego. Pozwany wskazał, że wysokość kosztów naprawy pojazdu winna zostać ustalona w oparciu o § 16 ust. 6 OWU. Pozwana zakwestionowała kalkulację złożoną przez powoda. Zdaniem pozwanego żadne ze sformułowań OWU nie może zostać uznane za abuzywne. Pozwana podniosła również, że w świetle umowy ubezpieczenia brak jest podstaw do dochodzenia przez powoda zapłaconej kwoty 227,50 zł

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pojazd stanowiący własność W. K. i S. K. - B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w okresie od 25 maja 2013 r. do 24 maja 2013 r. pozostawał pod ochroną ubezpieczeniową pozwanej z tytułu umowy ubezpieczenia AC zawartej w wariantcie komfortowym ze zmienną sumą ubezpieczenia w kwocie 47960 zł.

Dowód: polisa ubezpieczeniowa nr (...) / o – k. 67

W dniu 15 listopada 2013 r. doszło do uszkodzenia pojazdu o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącego własność S. K. i W. K.. Szkoda z tytułu ubezpieczenia AC została zgłoszona w tym samym dniu.

Bezsporne

W dniu 25 listopada 2013 r. pomiędzy powodem jako cesjonariuszem a W. K. i S. K. jako cedentami została zawarta umowa cesji praw, na podstawie której w związku ze zleceniem cesjonariuszowi przeprowadzenia procesu likwidacji szkody w tym wykonania usług wymienionych w ust. 2 , dochodzenia należności przed sądem, cedenci przenieśli na cesjonariusza wierzytelność w stosunku do pozwanego tj. roszczenia o zapłatę wszelkich roszczeń majątkowych wynikających ze zdarzenia (z wyłączeniem zadośćuczynienia za krzywdę) wraz z należnymi odsetkami z tytułu opóźnienia w zapłacie. Dalej w umowie wskazano, że przelew wierzytelności następuje w celu dochodzenia jej przed sądem bezpośrednio przez cesjonariusza a także w celu zwolnienia się przez cedenta z obowiązku zapłaty

za wykonane przez cesjonariusza usługi, w tym potwierdzone fakturami VAT. W umowie dalej wskazano, że na mocy tej umowy cesjonariusz jest uprawniony do podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do uzyskania pełnego odszykowania, w tym do dokonania zgłoszenia szkody, udziału lub przeprowadzenia oględzin, odbioru odszkodowania, dochodzenia odszykowania w całości lub w części we własnym imieniu i na własną rzecz, w tym przed sądami powszechnymi, a także do zawarcia ugody na warunkach przez niego ustalonych.

Dowód: umowa cesji praw z dnia 25 listopada 2013 r. – k. 27 – 28

Pismem z dnia 25 listopada 2013 r. skierowanym do powoda pozwana poinformowała powoda, że z tytułu upieczenia AC pojazdu poszkodowanych zostało przyznane odszkodowanie w kwocie 8477,06 zł, z czego dotychczas wypłacono 4627,16 zł, a do wypłaty pozostaje 3849, 30 zł. Wcześniej pozwanym wypłacono z tego tytułu kwotę 4627,76 zł.

Bezsporne, nadto:

Dowód: pismo pozwanego z dnia 25 listopada 2013 r. – k. 29

Kwota 3 849, 30 zł została wpłacona na rachunek bankowy powoda w dniu 16 stycznia 2014 r. Wcześniej pozwanym wypłacono z tego tytułu kwotę 4627,76 zł.

Bezsporne

Dowód: potwierdzenie transakcji – k. 30

W dniu 19 marca 2014 r. na zlecenie powoda został sporządzony kosztorys numer POP/124/14, w którym wskazano, że koszt naprawy pojazdu poszkodowanych wynosi 18931, 88 zł. Koszt wykonania tego kosztorysu to 279,83 zł.

Dowód – kosztorys nr POP/124/14 z dnia 19 marca 2014 r. – k. 37 – 42, faktura VAT nr (...) – k. 36

W wyniku zdarzenia z dnia 15 listopada 2013 r pojazd poszkodowanych doszło do uszkodzenia przodu pojazdu. Do wymiany w toku likwidacji szkody prowadzonej przez pozwana zakwalifikowano: nakładkę zderzaka przedniego, wspornik (belkę) zderzaka przedniego, odbojnik przedni, lewy, nadajnik ultradźwiękowy wewnętrzny lewy, nadajnik ultradźwiękowy wewnętrzny prawy, zestaw mocowania zderzaka przedniego, śruba zderzaka przedniego 4 szt., nakrętki zderzaka przedniego – 4 szt., śruba zderzaka przedniego – 5 szt., krata ozdobna (wlotu powietrza) przednia lewa, pokrywa przednia komory silnika, reflektor kpl. prawy, dysza spryskiwacza przedniego lewa, wspornik dyszy zmywania reflektora, nakładka dyszy spryskiwacza lewa. Do naprawy zakwalifikowano: ścianę boczną przednią (lewą), ścianę przednią, wspornik środkowy zderzaka przedniego. Do lakierowania zakwalifikowano : pokrywę przednia (komory silnika), zderzak przedni, nakładkę dyszy spryskiwacza lewą, ścianą boczną lewą, ścianę przednią. Koszt naprawy pojazdu z użyciem części oryginalnych według cen części zamiennych z listopada 2013 r. oraz przy przyjęciu cen robocizny w kwocie 120 zł/rbh wyniósł łącznie 19156 zł brutto. Koszt naprawy samochodu z użyciem oryginalnych materiałów i części zamiennych pomniejszonych o 30 % oraz przy przyjęciu cen robocizny w kwocie 120 zł/rbh wyniósł 14636,95 zł brutto, natomiast koszt naprawy samochodu z użyciem oryginalnych materiałów i części zamiennych pomniejszonych o 35 % oraz przy przyjęciu cen robocizny w kwocie 120 zł/rbh wyniósł 13383,75 zł, natomiast koszt naprawy pojazdu z użyciem części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu zgodnie z § 16 ust. 6 pkt. 2 OWU wyniósł 8980,70zł. Koszt naprawy pojazdu poszkodowanych przy zatasowaniu części materiałowe i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu (części jakości Q) oraz w przypadku braku części jakości Q z zastosowaniem pozostałych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu (części jakości O) pomniejszonych o 30 % przy uwzględnieniu przeciętnej stawki za roboczogodzinę stosowanej nieautoryzowane na rynku lokalnym w regionie miejsca zamieszkania poszkodowanego wyniósł 14 636, 95 zł.

Dowód: opinia biegłego dr inż. W. D. z dnia 4 lipca 2015 r. – k. 83 – 126 wraz z opinia uzupełniającą z dnia 12 lipca 2016 r. – k200 – 210

Zgodnie z § 16 ust. 1 OWU odszkodowanie pokrywa koszty naprawy pojazdu w zakresie określonym w dokumencie oceny technicznej sporządzonej przez (...), chyba że (...) odstąpi od wykonania takiej oceny. Zgodnie z ust. 2 odszkodowanie nie może przekroczyć wartości pojazdu mechanicznego w dniu powstania szkody, określanej na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki, typu i roku produkcji z uwzględnieniem jego wyposażenia, przebiegu i stanu technicznego, zgodnie z katalogiem E..

Zgodnie z ust. 3. Ustalenie odszkodowania ma miejsce:

1) w wariantcie Casco (...) i Casco Komfortowy - zgodnie z wnioskiem Ubezpieczonego na podstawie wyceny dokonanej przez (...) albo na podstawie faktur, rachunków i innych dokumentów, z których wynika naprawa pojazdu i wysokość kosztów tej naprawy,

2) w wariantcie Casco Optymalny – na podstawie wyceny dokonanej przez (...).

Zgodnie z ust.. 5 Odszkodowanie w wariantcie Casco (...) jest ustalane zgodnie z poniższymi zasadami:

1) koszty robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu A. (czas naprawy) oraz stawek za roboczogodzinę stosowanych w autoryzowanych warsztatach naprawczych w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego,

2) koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu.

Zgodnie z ust 6 odszkodowanie w wariantcie Casco Komfortowy jest ustalane zgodnie z poniższymi zasadami:

1) koszty robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu A. (czas naprawy) oraz średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych, nie wyższych niż stawki (...) w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego,

2) koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z cenami nowych materiałów i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu co do których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości, co materiały i części stosowane przez producenta pojazdu, a w razie braku takich materiałów i części - zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu, pomniejszonymi o 30%,

3) jeżeli ustalenie odszkodowania ma miejsce zgodnie z wnioskiem Ubezpieczonego na podstawie wyceny dokonanej przez (...) koszt materiałów i części zamiennych ustala się również z uwzględnieniem procentowego zużycia części zamiennych (amortyzacji), zależnego od okresu eksploatacji pojazdu ustalonego na dzień powstania szkody - dla pojazdu do 3 lat (włącznie) 15%, dla pojazdu od 5 do 8 lat (włącznie) 35%, dla pojazdu od 3 do 5 lat (włącznie) 25%, dla ojazdu od 8 do 10 lat (włącznie) 50%

Zgodnie z ust. 7 odszkodowanie w wariantcie Casco Optymalny jest ustalane zgodnie z poniższymi zasadami:

1) koszty robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu A. (czas naprawy) oraz średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego,

2) koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z cenami nowych materiałów i części zamiennych o porównywalnej jakości co do których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości co materiały i części zamienne stosowane przez producenta pojazdu, a w razie braku takich materiałów i części - zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu, pomniejszonymi o 30%,

3) koszt materiałów i części zamiennych ustala się również z uwzględnieniem procentowego zużycia części zamiennych (amortyzacji), zależnego od okresu eksploatacji pojazdu ustalonego na dzień powstania szkody: dla pojazdów do 3 lat (włącznie) 15%, dla pojazdu od 8 do 10 lat (włącznie) 50%, dla pojazdu od 3 do 5 lat (włącznie) 25% od 10 lat 70%, dla pojazdu od 5 do 8 lat (włącznie) 35%

Zgodnie z ust. 8 jeżeli w wariantach Casco (...) i Casco Komfortowy odszkodowanie ustalone na podstawie faktur, rachunków i innych dokumentów, z których wynika naprawa pojazdu mechanicznego i wysokość kosztów tej naprawy przekracza o przynajmniej 30% wysokość odszkodowania ustalonego na podstawie wyceny naprawy dla odpowiedniego wariantu ubezpieczenia, odszkodowanie należy się w wysokości wynikającej z tej wyceny naprawy, powiększonej o 30%.

Dowód – ogólne warunku ubezpieczenia – k. 222 – 227

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie wskazanych wyżej dokumentów oraz opinii biegłego dr inż. W. D..

Dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone w aktach sprawy dokumenty. Ich wiarygodność oraz moc dowodowa nie były kwestionowane przez żadną ze stron i również Sąd nie znalazł powodów, aby kwestionować te dokumenty.

Sąd początkowo dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność kosztu naprawy pojazdu przy uwzględnieniu systemu kosztorysowania A. przy zastosowaniu średnich stawek roboczegodzinowych stosowanych przez zakłady naprawcze nieautoryzowane na terenie rynku lokalnego, norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, cen części materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w tym systemie oraz:

- cen materiałów i oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu, nie większych niż w powołanym wyżej systemie,

- cen materiałów i oryginalnych części zamiennych, a w przypadku ich braku nowych i oryginalnych części producenta pojazdu nie większych niż w powołanym wyżej systemie,

- cen materiałów i oryginalnych części zamiennych, a w przypadku ich braku nowych oryginalnych części producenta pojazdu, pomniejszonych o 30%, nie większych niż w powołanym wyżej systemie,

- cen materiałów i oryginalnych części zamiennych, a w przypadku ich braku nowych oryginalnych części producenta pojazdu, pomniejszonych o 35%, nie większych niż w powołanym wyżej systemie,

- cen materiałów i oryginalnych części zamiennych, a w przypadku ich braku nowych oryginalnych producenta pojazdu, pomniejszonych o rzeczywisty ustalony przez biegłego stopień zużycia, nie większych niż w powołanym wyżej systemie,

b) czy ustalony przez pozwanego w OWU AC §16 ust. 6 pkt 3 w zw. z załącznikiem nr 3 do OWU procent pomniejszenia części w wysokości 35% odpowiada rzeczywistemu stopniowi zużycia takich części dla pojazdu poszkodowanego, a jeżeli nie to w jakim % części podlegające wymianie w ramach naprawy uległy zużyciu,

c) oceny zakresu uszkodzeń pojazdu marki B. o nr rej. (...) powstałych na skutek zdarzenia z dnia 15 listopada 2013 r.,

d) kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem postanowień §16 ust. 6 ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych P., tj. przy zastosowaniu średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych w regionie miejsca zamieszkania ubezpieczonego oraz cen materiałów i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu, co do których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości, co materiały i części stosowane przez producenta pojazdu, a w razie braku takich materiałów i części – zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu, pomniejszonymi o 30%, a także z uwzględnieniem procentowego zużycia części zamiennych, zależnego od okresu eksploatacji pojazdu według tabeli zawartej w §16 ust. 6 pkt 3 (...).

W związku z tak sformułowaną tezą dowodową biegły sporządził opinię ustalając koszty naprawy w 4 wariantach: I z użyciem części oryginalnych, II - z użyciem oryginalnych materiałów i części zamiennych pomniejszonych o 30 %, III z użyciem oryginalnych materiałów i części zamiennych pomniejszonych o 35 %, IV - z użyciem części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu. Odnosząc się do tej opinii powód zakwestionował ją w zakresie metodyki określenia stopnia procentowego zużycia samochodu, które uległy uszkodzeniu jako różnicę między ceną zakupu pojazdu a ceną zakupu pojazdu używanego albowiem ta zależność pokazuje jedynie szybkość spadku wartości rynkowej pojazdu a nie stopnia jego zużycia.

Pozwany natomiast zakwestionował opinię biegłego i wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego na okoliczność ponownego wyliczenia kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem § 16 ust. 6 OWU. Pozwany wskazał, że żaden z przedstawionych wariantów nie odpowiada zapisom OWU. Pozwany wskazał, że koszt naprawy pojazdu winien być wyliczony przy zastosowaniu:

1. średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych w regionie miejsca zamieszkania poszkodowanego,
2. cen materiałów i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu, co do których producent zaświadcza, że zostały one wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości, co materiały i części stosowane przez producenta pojazdu (części jakości Q),

a w razie ich braku

3. Zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu pomniejszonymi o 30 %.

Podczas rozprawy w dniu 15 stycznia 2016 r. biegły przyznał, że wariant 4 zrobił źle. Biegły wskazał, że nie zatasował również umniejszenia zgodnie z procentowym z użyciem części zamiennych.

W związku z zastrzeżeniami do opinii Sąd postanowieniem z dnia 21 marca 2016 r. dopuścił dowód na okoliczność sporządzenia kalkulacji naprawy samochodu B. nr rrej. (...) z zastosowaniem materiałów i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu, co do których producent pojazdu zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości co materiały i części stosowane przez producenta pojazdu (części jakości Q) a w przypadku braku tego typu materiałów i części z zastosowaniem nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu (części jakości O), przy czym ceny części jakości O powinny być pomniejszone o 30 %, przy uwzględnieniu przeciętnej stawki za roboczogodzinę stosowanej przez warsztaty nieautoryzowane działające na rynku lokalnym w regionie miejsca zamieszkania poszkodowanego oraz przy uwzględnieniu amortyzacji o 30 %.

W związku z tym biegły sporządził opinię wskazując, że koszt naprawy pojazdu poszkodowanego przy zatasowaniu części materiałowej i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu (części jakości Q) oraz w przypadku braku części jakości Q z zastosowaniem pozostałych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta

pojazdu (części jakości O) pomniejszonych o 30 % przy uwzględnieniu przeciętnej stawki za roboczogodzinę stosowanej nieautoryzowane na rynku lokalnym w regionie miejsca zamieszkania poszkodowanego wyniósł 14 636,95 zł.

Strona pozwana wniosła o dopuszczenie uzupełniającej j opinii, w której biegły zastosuje potrącenie części zamiennych kwalifikowanych do wymiany dla rodzaju alternatywnego o 30 %, a dla rodzaju oryginalnego o 65 %. Sąd oddalił ten wniosek z uwagi na to, że w przypadku konieczności umniejszenia wartości tych części tak jak chce tego pozwany, konieczne jest tylko przeprowadzenia prostych operacji matematycznych, co nie wymaga wiadomości specjalnych.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl § 2 pkt 1 tego przepisu świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności – przy ubezpieczeniu majątkowym – na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Stosownie natomiast do art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1) a w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§ 2).

Strony zawarły umowę ubezpieczenia Autocasco, w której pozwany zobowiązał się spełnić na rzecz powoda określonego świadczenia. Jako, że doszło do uszkodzenia samochodu powoda, domagał się z tego tytułu odszkodowania, czyli domagał się spełnienia określonego świadczenia pieniężnego w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku.

Zdaniem sądu odpowiedzialność pozwanego była niesporna. Niesporny był również zakres uszkodzeń pojazdu i sposób przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku. Sporna była natomiast kwota odszkodowania i sposób jej wyliczenia.

Sposób wyliczenia odszkodowania został szczegółowo przedstawiony w ogólnych warunkach ubezpieczenia, które zgodnie z art. 384 § 1 kc wiążą ubezpieczonego.

Zgodnie z § 16 ust. 1 OWU odszkodowanie pokrywa koszty naprawy pojazdu w zakresie określonym w dokumencie oceny technicznej sporządzonej przez (...), chyba że (...) odstąpi od wykonania takiej oceny. Zgodnie z ust. 2 odszkodowanie nie może przekroczyć wartości pojazdu mechanicznego w dniu powstania szkody, określanej na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki, typu i roku produkcji z uwzględnieniem jego wyposażenia, przebiegu i stanu technicznego, zgodnie z katalogiem E..

Zgodnie z ust. 3. Ustalenie odszkodowania ma miejsce:

1) w wariantcie Casco (...) i Casco Komfortowy - zgodnie z wnioskiem Ubezpieczonego na podstawie wyceny dokonanej przez (...) albo na podstawie faktur, rachunków i innych dokumentów, z których wynika naprawa pojazdu i wysokość kosztów tej naprawy,

2) w wariantcie Casco Optymalny – na podstawie wyceny dokonanej przez (...).

Zgodnie z ust.5 odszkodowanie w wariantcie Casco (...) jest ustalane zgodnie z poniższymi zasadami:

1) koszty robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu A. (czas naprawy) oraz stawek za roboczogodzinę stosowanych w autoryzowanych warsztatach naprawczych w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego,

2) koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu.

Zgodnie z ust 6 odszkodowanie w wariantcie Casco Komfortowy jest ustalane zgodnie z poniższymi zasadami:

1) koszty robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu A. (czas naprawy) oraz średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych, nie wyższych niż stawki (...) w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego,

2) koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z cenami nowych materiałów i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu co do których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości, co materiały i części stosowane przez producenta pojazdu, a w razie braku takich materiałów i części - zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu, pomniejszonymi o 30%,

3) jeżeli ustalenie odszkodowania ma miejsce zgodnie z wnioskiem Ubezpieczonego na podstawie wyceny dokonanej przez (...) koszt materiałów i części zamiennych ustala się również z uwzględnieniem procentowego zużycia części zamiennych (amortyzacji), zależnego od okresu eksploatacji pojazdu ustalonego na dzień powstania szkody - dla pojazdu do 3 lat (włącznie) 15%, dla pojazdu od 5 do 8 lat (włącznie) 35%, dla pojazdu od 3 do 5 lat (włącznie) 25%, dla pojazdu od 8 do 10 lat (włącznie) 50%

Zgodnie z ust. 7 odszkodowanie w wariantcie Casco Optymalny jest ustalane zgodnie z poniższymi zasadami:

1) koszty robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu A. (czas naprawy) oraz średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego,

2) koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z cenami nowych materiałów i części zamiennych o porównywalnej jakości co do których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości co materiały i części zamienne stosowane przez producenta pojazdu, a w razie braku takich materiałów i części - zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu, pomniejszonymi o 30%,

3) koszt materiałów i części zamiennych ustala się również z uwzględnieniem procentowego zużycia części zamiennych (amortyzacji), zależnego od okresu eksploatacji pojazdu ustalonego na dzień powstania szkody: dla pojazdów do 3 lat (włącznie) 15%, dla pojazdu od 8 do 10 lat (włącznie) 50%, dla pojazdu od 3 do 5 lat (włącznie) 25% od 10 lat 70%, dla pojazdu od 5 do 8 lat (włącznie) 35%

Zgodnie z ust. 8 jeżeli w wariantach Casco (...) i Casco Komfortowy odszkodowanie ustalone na podstawie faktur, rachunków i innych dokumentów, z których wynika naprawa pojazdu mechanicznego i wysokość kosztów tej naprawy przekracza o przynajmniej 30% wysokość odszkodowania ustalonego na podstawie wyceny naprawy dla odpowiedniego wariantu ubezpieczenia, odszkodowanie należy się w wysokości wynikającej z tej wyceny naprawy, powiększonej o 30%.

Zdaniem powoda szereg tych postanowień stanowi niedozwolone klauzule umowne, co oznacza, że nie wiążą one stron. Sąd nie podziela tej argumentacji.

Zgodnie z art. 385¹ § 1 kc postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Podkreślić należy, że kontrolą, o której mowa w tym przepisie nie są objęte postanowienia określające **główne świadczenia stron**, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny (art. 385¹ § 1 zd. 2 KC). W doktrynie (M. Bednarek, Prawo zobowiązań – część ogólna, System Prawa Prywatnego, tom 5 pod red. E. Łętowskiej, 2013, s. 757 – 758, Legalis) wskazuje się, że sposób rozumienia pojęcia „główne świadczenia stron” nie jest jednolity. W świetle jednego z poglądów termin ten powinno się rozumieć niezależnie od pojęcia „przedmiotowo istotnych postanowień umownych” (*essentialia negotii*). Chodzi bowiem raczej o klauzule regulujące świadczenia typowe dla danego stosunku prawnego, a niekoniecznie o te, które z punktu widzenia nauki o czynnościach prawnych trzeba by określać jako przedmiotowo istotne. Według drugiego (...) stanowiska przez główne świadczenia stron należy rozumieć – tak co do umów nazwanych, jak i nienazwanych – postanowienia o charakterze konstytutywnym dla danego typu czynności prawnych, a zatem w przypadku umów nazwanych – dotyczące **essentialium negotii** umowy. Jako elementy konstrukcyjne umowy muszą być one przedmiotem uzgodnień stron. W przeciwnym razie w ogóle nie doszłoby do zawarcia umowy. Zawierając np. umowę lokaty terminowej, strony muszą uzgodnić kwotę lokaty oraz wielkość i typ (stałe – zmienne) oprocentowania; z kolei w umowie o wycieczkę strony muszą osiągnąć konsens co do trasy wycieczki, terminu oraz ceny. Postanowienia na temat głównych świadczeń stron, i to niejako z natury rzeczy, nie mogą więc stanowić postanowień niezgodzonych indywidualnie. Z tego też względu nie podlegają kontroli, i to także wówczas gdyby były niekorzystne dla konsumenta. Troska o ochronę konsumenta przed ewentualnym pokrzywdzeniem ustępuje przed zasadą **autonomii woli stron**, którą ustawodawca uznaje za priorytetową.

Zdaniem Sądu wskazane wyżej postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia dotyczą świadczenia głównego strony.. zgodnie bowiem z art. 805 § 1 kc świadczeniem ubezpieczyciela jest spełnienia określonego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku ubezpieczeniowego. Zdaniem Sądu wszelkie postanowienia zamierzające do ustalenia świadczenia pozwanego w postaci odszykowania za szkodę są świadczeniem głównym ubezpieczyciela. W związku tym zapis taki podlega ocenie pod kątem jego abuzywności tylko wtedy gdy nie został on sformułowany w sposób jednoznaczny. Zdaniem Sądu postanowienia OWU pozwanego zostały sformułowane w sposób jednoznaczny i dlatego też nie mogą podlegać ocenie pod kątem ich abuzywności.

Niespornym jest że poszkodowani zawarli umowę ubezpieczenia w wariantcie Casco Komfortowy. Sposób ustalenia odszkodowania jest określony w § 16 ust. 6 OWU. Zgodnie z zapisami tego przepisu:

1) koszty robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu A. (czas naprawy) oraz średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych, nie wyższych niż stawki (...) w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego,

2) koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z cenami nowych materiałów i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu co do których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości, co materiały i części stosowane przez producenta pojazdu, a w razie braku takich materiałów i części - zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu, pomniejszonymi o 30%,

3) jeżeli ustalenie odszkodowania ma miejsce zgodnie z wnioskiem Ubezpieczonego na podstawie wyceny dokonanej przez (...) koszt materiałów i części zamiennych ustala się również z uwzględnieniem procentowego zużycia części zamiennych (amortyzacji), zależnego od okresu eksploatacji pojazdu ustalonego na dzień powstania szkody - dla pojazdu do 3 lat (włącznie) 15%, dla pojazdu od 5 do 8 lat (włącznie) 35%, dla pojazdu od 3 do 5 lat (włącznie) 25%, dla pojazdu od 8 do 10 lat (włącznie) 50%. Dodatkowo zgodnie z § 16 ust. 1 OWU odszkodowanie pokrywa koszty naprawy pojazdu w zakresie określonym w dokumencie oceny technicznej sporządzonej przez (...), chyba że (...) odstąpi od wykonania takiej oceny. Zgodnie z ust. 2 odszkodowanie nie może przekroczyć wartości pojazdu mechanicznego w dniu powstania szkody, określanej na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki, typu i roku produkcji z uwzględnieniem jego wyposażenia, przebiegu i stanu technicznego, zgodnie z katalogiem E..

Zgodnie z ust. 3. Ustalenie odszkodowania ma miejsce:

1) w wariantach Casco (...) i Casco Komfortowy - zgodnie z wnioskiem Ubezpieczonego na podstawie wyceny dokonanej przez (...) albo na podstawie faktur, rachunków i innych dokumentów, z których wynika naprawa pojazdu i wysokość kosztów tej naprawy.

Powód twierdzi, że zapis § 16 ust. 1 OWU jest abuzywny z uwagi na to, że OWU nie przewidują sytuacji, w której konieczne są dodatkowe oględziny pozwanego. Wskazać jednak należy, że tak jak wskazano wcześniej zapis ten jest jednoznaczny – koszty naprawy pojazdu są pokrywane tylko w zakresie określonym w dokumencie oceny technicznej sporządzonej przez (...). Wiadomo zatem od razu w jakim zakresie pozwany podnosi odpowiedzialność za naprawę pojazdu. Protokół taki został zresztą w niniejszej sprawie sporządzony i znajduje się na k. 43 i powód go nie kwestionował. Dodatkowo wskazać należy, że w żadnym z zapisów OWU nie wskazano, aby ocena techniczna miała być dokonana tylko raz. Natomiast w powoływanym przez powoda wyroku z dnia 10 czerwca 2008 r. (XVII ASmC 300/07) uznano za niedozwoloną klauzulę m. in. o treści: Ubezpieczyciel uwzględnia koszty naprawy dokonanej wyłącznie w zakresie określonym w ocenie technicznej i technologicznie koniecznej w związku ze szkodą, udokumentowane imiennymi rachunkami (§ 29 ust. 1 i 2). Jeżeli naprawa pojazdu nie została udokumentowana imiennymi rachunkami wysokość odszkodowania nie uwzględnia podatku VAT. Zapis OWU wpisanych do rejestru zawierał słowo „wyłącznie”. W OWU pozwanego takiego zapisu brak co wskazuje na to, że zapis OWU jest jednoznaczny.

Powód zakwestionował również zapis § 16 ust. 6 pkt. 1 OWU wskazując na to, że nie wiadomo o jakie zakłady naprawcze chodzi. Zdaniem Sądu zapis ten jest jednoznaczny. Wskazano w nim, że chodzi o średnie stawki za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych, nie wyższych niż stawki (...) w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego. Maksymalną granicą wysokości stawek są stawki ze stacji (...), natomiast pojęcie „warsztatów nieautoryzowanych” należy rozumieć jako wszystkie inne warsztaty niż (...), gdyż w postanowieniach OWU wskazano tylko dwa typy warsztatów – A. – nie - (...).

Zdaniem pozwanego abuzywnym uregulowaniem jest również § 16 ust. 6 pkt. 2 gdyż daje pozwanemu możliwość arbitralnego wyboru części zamiennych oraz daje uprawnienie do zastosowania amortyzacji. Zdaniem Sądu ta klauzula nie może być uznana za abuzywną, gdyż jest sformułowana w sposób jednoznaczny. Podstawą ustalenia wysokości odszkodowania są ceny nowych materiałów i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu co do których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości, co materiały i części stosowane przez producenta pojazdu. Są to zatem części jakości Q. D. gdy takich części nie ma, to odszkodowanie ustalone jest w oparciu o ceny części oryginalnych, ale pomniejszonych o 30 %. Nie ma racji powód twierdząc, że takie sformułowanie OWU wprowadza konsumenta w błąd gdyż w systemie A. nie da się określić wartości innych części niż oryginalne. Skoro w toku niniejszego postępowania udało się ustalić wartość odszykowania przy użyciu innych części, to znaczy to, że w systemie A. można określić wartość naprawy z użyciem innych części niż oryginały. Zdaniem Sądu jeśli rzeczywiście tak by było, to wtedy zajdzie konieczność wyliczenia odszkodowania w oparciu o części oryginalne, których wartość należy pomniejszyć o 30 %

Również zapis § 16 ust. 6 pkt. 3 OWU nie może być uznawany za abuzywny, gdyż jest sformułowany w sposób jednoznaczny. W każdej bowiem sytuacji, w której ustalenia odszkodowania następuje na podstawie wyceny koszt materiałów i części zamiennych ustala się z uwzględnieniem procentowego zużycia tych części. Tak sformułowany zapis jest jednoznaczny i nie może podlegać kontroli w aspekcie abuzywności.

Za niezasadny uznać należy argument pozwanego odnośnie tego, że poszkodowany nie złożył wniosku o wyliczenie odszkodowania na podstawie wyceny pozwanego. W § 16 ust. 3 pkt 1 OWU wskazano wyraźnie, że odszkodowanie ustala się zgodnie z wnioskiem pozwanego albo na podstawie wyceny dokonanej przez (...) albo na podstawie rachunków, faktur i innych dokumentów. Zdaniem Sądu jeśli poszkodowany nie dochodzi odszkodowania na podstawie złożonych faktur, rachunków i innych dokumentów, to dochodzi odszkodowania na podstawie wyceny. Inna interpretacja OWU byłaby absurdalna. Zdaniem Sądu poszkodowany nie musi składać formalnego wniosku o wyliczenie odszkodowania na podstawie wyceny, wystarczy, że nie złoży rachunków dokumentujących.

Zdaniem Sądu jednoznaczność postanowień OWU dotyczących wyliczenia odszkodowania wskazuje na to, że nie mogą być one oceniane pod kątem ich abuzywności, gdyż dotyczą one świadczeń głównych stron. Ubocznie wskazać należy, że z OWU wynika, że pozwany przewidywał również wariant (...), w którym odszkodowanie ustalane jest w oparciu o stawki w warsztatach autoryzowanych oraz ceny części oryginalnych. Poszkodowani zatem za zapłatą dodatkowej składki mogli mieć gwarancje naprawy pojazdu według takich stawek i cen części oryginalnych. Skoro wybrali tańszy wariant ubezpieczenia, to nie mogą żądać ustalenia wartości wyliczonego według wariantu droższego.

Zdaniem Sądu właściwą dla ustalenia odszkodowania jest opinia uzupełniająca z dnia 12 lipca 2016 r., w której biegły wyliczył wartość odszkodowania w oparciu o części Q, a w razie braku takich części w oparciu o części O przy czym wartość części O pomniejszył o 30 %, racje ma strona pozwana twierdząc, że ustalony przez biegłego wariant nie zawiera pomniejszenia wartości części zamiennych i materiałów o 35 %. Wniosek o uzupełniającą opinię biegłego został oddalony, gdyż pomniejszenie wartości części o 35 % nie wymaga wiedzy specjalnej. Koszt części zamiennych to 8404,83 zł. Wartość tą należy umniejszyć o 35 % (2941,69 zł), co daje łączny koszt części zamiennych 5436,14 zł. Koszt normalistów to 2 % kosztów części zamiennych, czyli 108,72 zł. Koszt robocizny to 600 zł, koszt lakierowania to 2727,03 zł. Do kosztów robocizny zatem (3327,03 zł) należy doliczyć koszty części zamiennych (...),14) i normalistów (108,72 zł), co łącznie daje kwotę 8871,89 zł. Jest to kwota netto i podlega podwyższeniu o podatek VAT 23 % (2040,53 zł), zatem łączna wartość szkody to 10912,42 zł. Jako, że poszkodowanym wypłacono kwotę (...),06, to powód mógł zasadnie domagać się kwoty 2435,36 zł.

Sąd uznał również zasadne roszczenia powoda o zasądzenie kosztów ekspertyzy sporządzonej na zlecenie powoda celem wyliczenia odszkodowania, gdyż zgodnie z § 15 ust. 1 OWU (...) zwrócić również udokumentowane i uzasadnione okolicznościami danego zdarzenia koszty działań podjętych celem zmniejszenia szkody lub zabezpieczenia mienia bezpośrednio zagrożonego szkodą. W ocenie sądu sporządzenie prywatnej ekspertyzy mieści się w kategorii określonej w tym zapisie OWU.

Reasumując zatem na rzecz powoda zasądzone kwotę 2662,86 zł (...),36+227,50 zł) oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 817 kc. Zgodnie z treścią art. 817 § 1 kc Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Skoro poszkodowani zawiadomili pozwanego o wypadku w dniu 15 listopada 2013 r. to termin określony w tym przepisie liczony według zasad wynikających z art. 111 § 2 kc upłynął z dniem 15 grudnia 2013 r. i 16 grudnia 2013 pozwany pozostawał w opóźnieniu co do kwoty 2435,36 zł. Jeśli chodzi natomiast o roszczenie o zapłatę kwoty 227,50 zł, to powód nie wykazał, aby wcześniej wzywał pozwanego do zapłaty tej kwoty, zatem odsetki, zgodnie zresztą żądaniem pozwu, należą się od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 4 września 2014

Aktualne brzmienie tych przepisów zostało określone ustawą z 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830), która

w swojej zasadniczej części weszła w życie 1 stycznia 2016 r. (czyli przed zamknięciem rozprawy w niniejszej sprawie). Zgodnie z art. 56 ustawy nowelizującej do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. A contrario oznaczało to, że od dnia wejścia w życie ustawy z 8 października 2015 r. należy stosować przepisy k.c. w zmienionym brzmieniu, m.in. wprowadzającym do kodeksu dwojaki rodzaj odsetek ustawowych, różniących się wysokością, tzn. tzw. odsetki kapitałowe, o których mowa w art. 359 § 2 k.c. i odsetki za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2 k.c.. W związku z tym, że w powód żądał zasądzenia odsetek ustawowych za okres przed wejściem w życie ustawy z 8 października 2015 r. niewystarczające i błędne byłoby użycie w wyroku zasądającym odsetki samej tylko dotychczasowej formuły w brzmieniu: „wraz z odsetkami ustawowymi od [...] do dnia zapłaty [...]”. Nie byłoby bowiem jasne, jakie rodzaju odsetki mają zastosowanie od 1 stycznia 2016 r., czy kapitałowe czy za opóźnienie. Konieczne stało się zatem wyraźne zastrzeżenie w wyroku, że za okres od 1 stycznia 2016 r. powodowi przysługują odsetki ustawowe w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie

Jako, że powód wygrał sprawę w 26,03 %, a z pozwany w 73,97 %, to Sąd na podstawie art. 100 kpc obciążył strony kosztami procesu stosownie do tego pozostawiając szczegółowe rozliczenie kosztów referendarzowi sądowemu na podstawie art. 108 § 1 kpc.

SSR Mariusz Gotowski